דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א
א לעכטיגן גוט מארגן א פרשת נצבים וילך יז לחודש אלול תשפו
קול פנים מאירות 845-414-8211

א גוט מארגן, זונטאג פרשת נצבים-וילך, י"ז אלול תשפ"ו. א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן גוט מארגן; א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן טאג; א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן וואך; און א פרייליכן, לעכטיגן און געבענטשטן תמיד.

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, פרייליכע לוסטיגע אידישע קינדער, מיר האלטן שוין צוויי וואכן פאר ראש השנה. וואס איז אונזער תפקיד אין די דאזיגע צוויי וואכן? מיר האבן דאך גערעדט נעכטן ביי שלש סעודות, פרשת כי תבוא תשפ"ו, געוואלדיגע יסודות.

די ריכטיגע צורה פון א איד אין אלול: ערנסטקייט מיט שמחה

אבער הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, מ'דארף זען אויף יעדן איד אן אלול-דיגקייט און א ראש השנה-דיגקייט. מ'דארף עס זען אויף יעדע מחשבה, דיבור ומעשה, אויף יעדע תנועה קלה שבקלות; סיי אויף א גרויסע און סיי אויף א קליינע תנועת דארף מען זען אויפן מענטש אז עס זענען איצט די ימי הרחמים והרצון.

וויאזוי דארף מען אויסקוקן? וואס איז די ריכטיגע צורה? די צורה איז אזוי ווי א מחותן אונטער א חופה. א מחותן אונטער א חופה פארמאגט סיי אן ערנסטקייט און סיי א פרייליכקייט. מיר דארפן האבן א געוואלדיגע ערנסטקייט, בחינת "וגילו ברעדה", אבער אין די זעלבע צייט א געוואלדיגע שמחה פון "זמירות, שירות ותשבחות" אויף דעם וואס מיר זענען אידן, וואס מיר קענען זוכה זיין צו תשובה, און מיר קענען זיך אויסבעטן א גוט יאר מיט א כתיבה וחתימה טובה. אבער מיט אן ערנסטקייט, ווייל עס קומט א יום הדין. אן ערנסטקייט, ווייל מ'דארף ממליך זיין קודשא בריך הוא ושכינתיה, און אויסשרייען אז עס איז נישטא גארנישט אנדערש אויף דער וועלט נאר דער הייליגער באשעפער, "ומלכותו בכל משלה", "אמת מלכנו אפס זולתו".

מ'דארף זיך אויסבעטן א גוט יאר, א לעכטיג יאר, א פרייליך יאר, לאריכות ימים ושנים טובות. מ'דארף דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, און לעבן מיט א פנים מאירות, מיט אמונה, שלום, בטחון און שמחה. מיט א געוואלדיגע פרייליכקייט, אבער מ'דארף זען אן ערנסטקייט, אן אלול-דיגקייט, א סליחות-דיגקייט, א ראש השנה און יום כיפור-דיגקייט, א תשרי-דיגקייט. מיר דארפן האבן די צורה וויאזוי א איד דארף אויסקוקן אין די דאזיגע טעג: א פרייליכע, לעכטיגע ערנסטקייט; נישט קיין באזארגטקייט און נישט קיין פחדים, נאר אן ערנסטקייט, הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער.

די מעשה פונעם הייליגן קאלובער אלס פאסטוך

עס איז דא א מעשה מיט ר' אייזיקל קאלובער. דער הייליגער ר' משה לייב סאסובער פלעגט ארומפארן אין די שטעטלעך און דערפלעך פון אונגארן. איינמאל איז ער אנגעקומען צו א פלאץ וואו עס האבן געפאשעט קאטשקעס, און איבער די קאטשקעס איז געווען א צען-יעריג אידיש יונגל וואס איז געווען זייער פאסטעך און האט געהיט אויף זיי.

דער הייליגער ר' משה לייב באטראכט אזוי דעם יונגל, און פלוצלינג זעט ער ווי דאס יונגל הייבט אן ארויפקוקן צום הימל, ער הייבט אויף זיינע הענט, "שאו מרום עיניכם", "שאו ידיכם קודש", און ער הייבט אן זאגן ווערטער פאר'ן הייליגן באשעפער.

דער הייליגער ר' משה לייב סאסובער, מיט א געוואלדיגע התפעלות און התרגשות דקדושה, הערט זיך צו ווי דער פאסטעך, דאס צען-יעריגע יונגל, זאגט: "רבונו של עולם, איך האב דיך אזוי ליב, איך דאנק דיך אויף אלעם. איך דאנק דיך אויף די זון וואס שיינט יעצט, אויף דעם געשמאקן ווינט וואס בלאזט. איך דאנק דיך אויף מיין לעבן וואס דו האסט מיר באשאנקען, אויף מיין געזונט וואס דו האסט מיר געגעבן מיט באגנאדיגונג. איך דאנק דיך אויף מיינע אויגן צו זען, אויף מיין מויל צו רעדן, צו עסן, צו אטעמען, און אויף מיינע אויערן צו הערן." אזוי דאנקט ער דעם אייבערשטן אויף אלע זיינע איברים וואס דער הייליגער באשעפער האט אים געגעבן אלס א מתנה גמורה.

דערנאך, ווען ער איז שוין געווען שטארק נתרגש, זאגט ער: "רבונו של עולם, וואס קען איך דיר באצאלן פאר די אלע חסדים וואס דו טוסט פאר מיר? וואס קען איך דיר באצאלן פאר די חסדים אז די שטאטס-לייט געבן מיר זייערע קאטשקעס צו פאשענען, און אזוי האב איך פרנסה פאר מיין מאמע די אלמנה? רבונו של עולם, ווען דו וואלסט געהאט קאטשקעס, וואלט איך געפאשעט דיינע קאטשקעס בחינם, איך וואלט נישט גענומען קיין געלט." אזוי האט געזאגט בתמימותו דער הייליגער רבי אייזיקל קאלובער ווען ער איז אלט געווען צען יאר, בשעת ער האט געפאשעט קאטשקעס צו ברענגען פרנסה פאר זיין אלמנה-מאמע.

און דערנאך זאגט ער ווייטער: "ווייסטו וואס, רבונו של עולם, ווען איך וואלט געקענט דאווענען, וואלט איך גדאווענט. ווען איך וואלט געקענט לערנען דיין תורה, וואלט איך געלערנט דיין תורה א גאנצן טאג. אבער איך קען נישט לערנען, איך קען נישט דאווענען, איך ווייס גארנישט." אינמיטן גיט ער א זאג: "אבער הייליגער באשעפער, איין זאך קען איך יא; איך קען איין זאך וואס זייער ווייניג קינדער אין דעם שטעטל קענען: איך קען זיך איבערדרייען מיטן קאפ אראפ און די פיס ארויף (אין אונזער שפראך רופט מען עס א 'טאמבעלסאס'). איך גיי עס יעצט טון פאר דיר, הייליגער באשעפער." ער לייגט זיך אראפ אויף דער ערד אויף זיינע הענט, הייבט אויף די פיס, און מאכט אויף א פאכמאנישן וועג א דריי ארום, נאכאמאל און נאכאמאל, מיט א געוואלדיגע שמחה און התרגשות פאר'ן הייליגן באשעפער. דאס קען ער, און דאס טוט ער פאר'ן אייבערשטן.

ווען ער האט געענדיגט, איז דער הייליגער ר' משה לייב סאסובער צוגעגאנגען צו אים מיט א ווארימקייט. ער האט ארומגענומען דאס קינד, אים געגעבן א קיש, און געזאגט: "טייער קינד, קום, איך וועל דיך אהיים באגלייטן."

ער האט אים אהיים באגלייט צו זיין מאמען, און דארט האט ר' משה לייב געזאגט פאר דער אלמנה אז ער גייט איר אויסהאלטן א גאנץ יאר, ווייל ער וויל נעמען דעם טייערן קינד און לערנען מיט אים תורה.

פון דעם טייערן קינד איז אויסגעוואקסן דער צדיק קדוש וטהור, דער רבן של ישראל, רבי אייזיקל קאלובער זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו יגן עלינו.

דברות קודש מכ״ק מרן רבינו שליט״א
א לעכטיגן גוט מארגן א פרשת נצבים וילך יז לחודש אלול תשפו
קול פנים מאירות 845-414-8211

דער הייליגער רבי אייזיקל קאלובער האט געגומען די אלע ניגונים וואס ער האט געהערט פון די פאסטוכער, און דורך די ניגונים האט ער אריינגעברענגט אידישקייט, ווארימקייט און נאנטקייט צום הייליגן באשעפער.

מ׳דערציילט אז דער הייליגער סאטמארער רבי זכר צדיק וקדוש לברכה ווערט גברענגט אין זמירות ׳דברי יואל׳, אז די ווערטער פונעם ניגון ״גלות, גלות, ווי גרויס ביסטו; שכינה הקדושה, ווי ווייט ביסטו; ווען דער גלות וואלט קלענער געווען, וואלט די שכינה הקדושה נענטער געווען״ — די דאזיגע ווערטער האט ר׳ אייזיקל קאלובער ארויפגעלייגט אויף דעם ניגון. אבער דעם ניגון אליין האבן די לויים געזונגען אין בית המקדש ווען אידישע קינדער פלעגן קומען מקריב זיין קרבנות, און מיט דעם ניגון האבן זיי מקרב געווען אידישע קינדער צום אייבערשטן און זיי געברענגט צו תשובה שלימה.

דינען דעם באשעפער מיט דיינע אייגענע כשרונות

הייליגע, פרייליכע, לעכטיגע און לוסטיגע אידישע קינדער, דער מוסר השכל פון דער מעשה איז: פרוביר נישט צו זיין יענער, און פרוביר נישט צו זיין א בעל מדרגה וואס דו ביסט נישט. דין דעם אייבערשטן מיט דעם וואס דו קענסט יא, מיט די מתנות וואס דו האסט באקומען פונעם אייבערשטן, מיט דיינע כשרונות, טאלאנטן און ידיעות. מיט אלעס וואס דו פארמאגסט, מיט דעם זאלסטו דינען דעם אייבערשטן. אזוי וואקסט מען אויס א ר׳ אייזיקל קאלובער.

הייליגע, לעכטיגע אידישע קינדער! מיר נעמען זיך פאר אויף א נייע יאר קבלות טובות, אבער מיר ווילן מקבל זיין אויף זיך זאכן וואס וועלן האבן א קיום; אז אויב דער אייבערשטער וועט וועלן, זאלן מיר איבער א יאר אום די זעלבע צייט קענען צוריקקוקן און זאגן: ״ברוך ה׳, ברוך הוי׳ וברוך שמו, הודו לו ברכו שמו,״ מיר האבן מקיים געווען אלעס וואס מיר האבן מקבל געווען.

וואס זענען די קבלות טובות? דיינע כשרונות און דיינע טאלאנטן. א צען-יעריגער הייליגער פאסטוך קען פאשענען די קאטשקעס פונעם אייבערשטן — בבחינה — ער קען זיך איבערדרייען מיט׳ן קאפ אראפ און די פיס ארויף פאר׳ן אייבערשטן, און דערנאך קען מען זינגען ניגונים פאר׳ן באשעפער. מ׳קען נעמען ניגונים פון פשוט׳ע פאסטוכער און מאכן דערפון הייליגקייטן, צו מאכן דערפון בעלי מדרגות.

איר הערט, הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער? יעדער איד מיט זיינע טאלאנטן און כשרונות, מיט דיינע כוחות וואס דו האסט און דיינע אברים וגידים, מיט דעם דין דעם אייבערשטן. דער עיקר איז: טו פאר׳ן אייבערשטן, געב זיך אוועק פאר׳ן אייבערשטן.

קבלות טובות און די אמת׳ע סגולות פאר א גוט יאר

אבער הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, מיר קענען אייך עפעס פארשלאגן. עס קומט א נייע יאר; לויף נישט אזוי פיל צו יעדן וואס זאגט אז ער האט רפואות, צו יעדן וואס האט נייע סגולות, אדער צו יעדן וואס מאכט נייע מיני זאכן פאר׳ן גוף, נפש און נשמה — פאר די נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה.

מאך א קבלה טובה: זיי זיך מוסר נפש פאר׳ן אייבערשטן, לעב אין די תורה, דאווענען, תהלים, שיר השירים, מזמור לתודה, אדון עולם, מזמור לדוד ה׳ רועי לא אחסר, מצוות ומעשים טובים. האב א פנים מאירות, זאלסט שיינען און לייכטן יעדע סעקונדע פונעם טאג. זאלסט קיינמאל נישט ווערן בעצבות אדער טרויעריג. זאלסט לעבן מיט אמונה און מיט שלום; נישט זיין ברוגז אדער בייז אויף קיינעם, און נישט ווערן ברוגז פון קיינעם. ווער נישט פארוויטאגט פון קיינעם, און קיינער זאל דיך נישט ברענגען צו רגזנות. האב בטחון און זיי פארזיכערט אינעם אייבערשטן. האב שמחה, זיי שטענדיג פרייליך און מאך אנדערע פרייליך. דו דארפסט גארנישט עפעס אנדערש; דאס איז די גרעסטע רפואה פאר דיביינער, פאר די ציינער, פאר׳ן קאפ און פאר די פיס, פאר די אינערליכע אברים און פאר די דרויסנדיגע אברים. די גרעסטע ישועה וואס דו קענסט האבן איז אפצולאזן די אלע חכמות חיצוניות, אויפצוהערן לויפן צו יעדע אויסגעטראכטע זאך.

איך בין מיך מדבק אינעם אייבערשטן מיט אמונה פשוטה; איך בין מוכן ומזומן אוועקצוגעבן מיין גאנצע ״אני״ פאר׳ן אייבערשטער, פאר די תורה און פאר אידישע קינדער. **נישט האבן קיין קפידות, נישט רעדן לשון הרע, סובל זיין, מוחל זיין און ליב האבן יעדן איד, זיך אוועקגעבן פאר אידישע קינדער, פאר די תורה און פאר׳ן הייליגן בורא.**

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, דאס איז די גרעסטע און די שענסטע קבלה טובה. אלע סגולות התורה און אלע סגולות פון די וועלט ליגן אין דעם. דאס ברענגט כל מיני ישועות, און דאס קענסטו טון, דו ביסט ביכולת. יעדער לויט זיין מדרגה האט אין דעם טאלאנטן און כשרונות. לאמיר מאכן א קבלה טובה.

און אויב דו ווילסט נאך עפעס צולייגן, זאלסטו משפיע זיין פנים מאירות ״אשב״ש״ ביי נאך אידן און זיי מזכה זיין. עס איז נישטא קיין גרעסערע סגולה ווי דעם פאר זיווגים, פאר זרע של קיימא, פאר קינדער וואס זאלן תשובה טון און זיך האלטן ערליך, פאר הייזער, פרנסה, געזונט, און אלעס וואס א איד דארף — פאר פרייליכע, לעכטיגע און לוסטיגע יארן.

אלע סגולות ליגן אין מקיים זיין, שפרייטן און גלייבן אין די יסודות פון ״פנים יפות אשב״ש״: אמונה, שלום, בטחון און שמחה, צוגעלייגט צו דעם ״אני שמח בחלקי שלי״.

די כוח פון איבערגעבנקייט פאר א צווייטן איד

אזוי ווי עס פארציילט א איד: עס איז געווען א אידישע מאמע וואס האט געהאט א קליין קינד וואס האט געדארפט דורכגיין געוויסע בדיקות. פאר מ׳גייט אדורך די בדיקות, דארף מען יענעם טאג פאסטן

שוין פון אינמיטן די נאכט, וואס אפילו פאר גרויסע מענטשן קען עס אמאל זיין שווער, כל שכן פאר קינדער. נו, מ׳האט פארשפילט דאס קינד און אים אפגעהאלטן פון עסן און טרינקען.

עס איז שוין געווען נאך חצות היום ווען מ׳איז אנגעקומען דארט וואו מ׳דארף מאכן די בדיקות זיך איינצושרייבן. די סעקרעטארן זאגן אבער אז זיי זעען נישט אז דאס קינד דארף היינט זיין דא פאר בדיקות. די מאמע האט אנגעהויבן זאגן: ״וואס הייסט? איך האב עס באשטימט, מ׳האט מיך גערופן, איך האב גערופן און אלעס קלאר געמאכט.״ זי האט פרובירט מסביר צו זיין אז דאס קינד פאסט שוין זייט צוועלף אזייגער ביינאכט, מען קען דאס נישט נאכאמאל איבערמאכן, די מאמע איז נישט געגאנגען ארבעטן היינט און זי האט געמוזט איבערלאזן די אנדערע קינדער ביי מענטשן זיי צו היטן. עס זענען געווען אזויפיל הכנות און א גאנצע שינוי הסדר כדי צו קענען מאכן די בדיקות פאר׳ן קינד יעצט, מ׳קען דאס נישט אפשטופן.

אבער די סעקרעטארן זענען נישט געווען אינטערעסירט צו הערן. ״איך זע גארנישט אויפ׳ן קאמפיוטער, עס איז גארנישט פארשריבן, דו האלטסט אויף א שורה פון מענטשן,״ האבן זיי געזאגט, און די מאמע האט זיך געוויינט און געבעטן.

פלוצים איז די סעקרעטארן ארייגעפאלן אין א בייזקייט און אין אן אויפרעגעניש. מ׳דארף דאך ממליץ טוב זיין און מלמד זכות זיין, מסתמא איז עס געווען אן איבערגעשטרענגטער שווערער טאג, אבער זי האט אנגעהויבן שרייען און מבזה זיין די מאמע פאר׳ן אויפהאלטן די שורות. ״עס וועט ממילא נישט געשען, דו גייסט היינט נישט באקומען קיין בדיקות דא!״ זי האט איר אנגעשריגן ברבים, דערנידערט און מבזה געווען, און אפילו געסטראשעט אז זי גייט רופן די סעקיוריטי זאלן איר ארויסטראגן פון דארט. דאס איז דאך א שרעקליכע בושה וביזיון, כאילו זי וואלט געווען די גרעסטע פארברעכער, בשעת זי איז סך הכל באזארגט פאר איר קינד וואס פייניגט זיך פון נישט עסן און דארף א רפואה. זי איז דאך נישט געקומען פארליידיג גיין, זי איז דא פאר א וויכטיגן צוועק — דער הייליגער באשעפער זאל יעדן היטן.

נו, די מאמע איז אוועקגעגאנגען מיט רויטע אויגן און טרערן אויף די באקן, נישט וויסנדיג וואס צו טון. אן עלטערע פרוי איז צוגעגאנגען צו איר און געזאגט אז זי האט די פריוואטע נומער פון די הויפט פירער פון דעם פלאץ, ״לאמיר איר אנרופן און זען וואס מ׳קען טון.״ די עלטערע פרוי האט מסביר געווען פאר די פירערס וואסערע בזיונות און עגמת נפש די פרוי איז יעצט דורכגעגאנגען. דער בעל הבית האט עס אנגענומען ווארעם, און מ׳האט תיכף אריינגענומען דאס קינד פאר די בדיקות.

אויפ׳ן וועג ארויין האט זיך די מאמע באדאנקט פאר די עלטערע פרוי. **האט די עלטערע פרוי געזאגט אז זי האט א בקשה: זי האלט שוין צוואנציג יאר נאך די חתונה און האט נאכנישט קיין קינדער; זי בעט אז די מאמע זאל איר אנוואונטשן און איר איבערגעבן די ״מתנה״ פון די בזיונות וואס זי האט יעצט געהאט. די מאמע האט איר טאקע מזכה געווען מיט דעם זכות און איר שיין אנגעוואונטשן. ביז א יאר האט די פרוי זוכה געווען, צוואנציג יאר נאך די חתונה, צו א צווילינג א צווייערל.**

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, זעט נאר וויאזוי א פרוי האט גענוצט די געלעגנהייט זיך אוועקצוגעבן פאר א צווייטן איד.

א מענטש קומט אמאל צו א מחשבה: ״אויב איך קען דאווענען, לאמיך דאווענען פאר מיר, פאר מיינע קינדער, פאר מיין מאן, פאר מיין פרנסה, פאר מיינע עלטערן, און פאר מיינע ברידער און שוועסטער.״ דא אבער שטייט א פרוי און בעט: ״געב מיר דעם זכות, דאוון פאר מיר, וואונטש מיר.״ דא זעט מען וואס דאס באדייט ״עמך ישראל קדושים הס״; דא זעט מען אז א איד קען שטענדיג טרעפן וויאזוי צו דינען דעם אייבערשטן מיט די טאלאנטן, כשרונות און מצבים וואו ער שטייט.

כיבוד אב ואם און אהבת ישראל: די גרעסטע ישועה

הייליגע לעכטיגע אידישע קינדער, ווען מיר זענען מכבד און מקרב אנדערע, ווען מיר הייבן אויף אנדערע אידן, ווערן מיר אליין נישט צוקלאפט פון אנדערע. ווען מיר זענען מקיים כיבוד אב ואם בהידור, מ׳גייט צו די עלטערן, מ׳רופט די עלטערן – נישט קיין חילוק צי עס איז גרינג אדער שווער – מ׳געבט זיך אוועק פאר די הייליגע, גרויסע מצוה וואס דער אייבערשטער האט מבטיח געווען דערויף ״למען ייטב לך והארכת ימים״.

עס קומען די הייליגע טעג, און וואס בעטן מיר? אז אלעס זאל זיין גוט און מיר זאלן האבן אריכות ימים. אט האסטו עס דאך אונטער דיין האנט! מיר ווילן שטיין ביי ״ונתנה תוקף״ און זאגן פארן אייבערשטן: ״איך האב כיבוד אב ואם אין מיין האנט; איך האב אזויפיל פון מיינע טאלאנטן און כשרונות אוועקגעגעבן פאר אידישע קינדער, פאר די תורה, און פארן הייליגן באשעפער.״ דורך דעם וואס איך האב ליב אידן, איך בין יעדן מוחל, איך בין יעדן סובל, איך בין אויף קיינעם נישט ברוגז און מיט קיינעם נישט צוקריגט, לעבט מען גוט מיט די קינדער פונעם אייבערשטן. מ׳היט די תורה אן קיין קולות, אן קיין נייע וועגן, און אן קיין חכמות חיצוניות – א תמימות׳דיגע תורה. מ׳איז דבוק אינעם אייבערשטן און מ׳מבטל זיין רצון פארן רצון השם.

הייליגע לעכטיגע קינדער, דאס איז די גרעסטע סגולה פארן מאגן, פארן קאפ, פאר די אינערליכע איברים און פאר די דרויסנדיגע איברים. עס האט אין זיך אלע סגולות, אלע רפואות און אלע ישועות – פאר בלבול המוח און פאר דעם גאנצן צער, די עינויים און די עגמת נפש וואס אידישע קינדער גייען אדורך. דא ליגט פרנסה און געזונט; דא ליגט אלעס: אהבה, אחוה, שלום ורעות. עס לוינט זיך! לאמיר זיך ארייגלייגן אין דעם מיט אסאך מחשבה און מיט מעשה בפועל ממש. דאס וועט ברענגען בעזרת השם אז אלעס וואס אידישע קינדער דאווענען און נעמען אויף זיך, זאל דער הייליגער באשעפער אננעמען ברחמים וברצון, און אונז אלע פארשרייבן א גוטע כתיבה וחתימה טובה, פועל׳ן אלעס גוטס, כל מיני ישועות, און א לעכטיגן תמיד, אמן כן יהי רצון.

זייט מזכה את הרבים צעשפרייט פנים מאירות בכל קצוי תבל

845-414-8211